

Ingratitude traitors slandering innocent hostages

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 00:51 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 01:02

Ingratitude traitors slandering innocent hostages Treason In law, treason is the crime that covers some of the more extreme acts against one's nation or sovereign.[1] Historically, treason also covered the murder of specific social superiors, such as the murder of a husband by his wife or that of a master by his servant. Treason against the king was known as high treason and treason against a lesser superior was petty treason. A person who commits treason is known in law as a traitor.

At times, the term traitor has been used as a political epithet, regardless of any verifiable treasonable action. In a civil war or insurrection, the winners may deem the losers to be traitors. Likewise the term traitor is used in heated political discussion – typically as a slur against political dissidents, or against officials in power who are perceived as failing to act in the best interest of their constituents. In certain cases, as with the Dolchstoßlegende (Stab-in-the-back myth), the accusation of treason towards a large group of people can be a unifying political message. Treason is considered to be different and on many occasions a separate charge from "treasonable felony" in many parts of the world.

[www.en.wikipedia.org/wiki/Treason]

Ingratitude traitors slandering innocent hostages

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 00:51 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 01:02

Hostage

A hostage is a person or entity[citation needed] which is held by one of two belligerent parties to the other or seized as security for the carrying out of an agreement, or as a preventive measure against war.[1] However, in contemporary usage, it means someone who is seized by a criminal abductor in order to compel another party such as a relative, employer, law enforcement, or government to act, or refrain from acting, in a particular way, often under threat of serious physical harm to the hostage(s) after expiration of an ultimatum.

A person who seizes one or more hostages is known as a hostage-taker; if the hostages are present voluntarily, then the receiver is known as a host.

[www.en.wikipedia.org/wiki/Hostage]

Το θαύμα της Ζακύνθου

Στον χώρο αυτό υπήρχε έως τον σεισμό του 1953 η Κεντρική Εβραϊκή Συναγωγή της Ζακύνθου. Στη μικρότερη επιγραφή διαβάζουμε: «Οι Εβραίοι Ζακύνθου θα ενθυμούνται ότι εδώ υπερήσπισε την ανεξιθρησκείαν ο Ούγος Φώσκολος εις ηλικίαν εννέα ετών».

DENO SEDER

Miracle at Zakynthos

εκδ: Philos Press, Washington DC, 2014

Η μόνη εβραϊκή κοινότητα στην Ελλάδα που διασώθηκε στην ολότητά της από την εξόντωση των ναζί στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής ήταν αυτή της Ζακύνθου, η οποία αριθμούσε 275 μέλη. Την απίστευτη ιστορία της διάσωσης της αφηγείται ο Deno Seder, συγγραφέας που ζει στην Ουάσιγκτον, βασιζόμενος σε αρχειακό υλικό και προσωπικές μαρτυρίες επιζώντων. Ο συγγραφέας τοποθετεί τη Ζάκυνθο στο ιστορικό πλαίσιο της εβραϊκής παρουσίας στην Ελλάδα, της αντίστασης στην ιταλική και γερμανική κατοχή, της ναζιστικής θηριωδίας και του εβραϊκού Ολοκαυτώματος στην Ευρώπη. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του αναδεικνύεται η γενναιότητα δύο επιφανών ανδρών της Ζακύνθου, του μητροπολίτη Χρυσοστόμου και του δημάρχου Λουκά Καρρέρ, αλλά και του συνόλου των κατοίκων του νησιού, που απέτρεψαν την εκτόπιση των Εβραίων συμπατριωτών τους και το βέβαιο θάνατό τους στα κρεματόρια των ναζί. Για τον συγγραφέα «το θαύμα της Ζακύνθου», ένα μοναδικό επίτευγμα στα χρονικά της κατεχόμενης Ευρώπης, δεν ήταν αποτέλεσμα θεϊκής παρέμβασης, αλλά το προϊόν ανθρώπινου θάρρους και αλληλεγγύης, όταν η θρησκευτική και πολιτική ηγεσία του νησιού, καθώς και οι 42.000 κάτοικοί του, ως άλλοι «καλοί Σαμαρείτες», με κίνδυνο της ζωής τους αρνήθηκαν να καταδώσουν τους Εβραίους συμπατριώτες τους, που συμβίωναν αρμονικά μαζί τους επί αιώνες, τους έκρυψαν στα σπίτια τους ή τους φυγάδευσαν στα βουνά.

Οι σωτήρες

Κεντρική φυσιογνωμία στην αφήγηση είναι ο μητροπολίτης Χρυσόστομος, που σπούδασε Θεολογία, Νομικά και Φιλοσοφία στο Μόναχο, και φαίνεται ότι είχε συναντήσει τον Χίτλερ το 1924, πριν εκείνος ανέλθει στην εξουσία. Τον Φεβρουάριο του 1943 συλλαμβάνεται από τους Ιταλούς, που είχαν καταλάβει το νησί από τον Μάιο του 1941, και εκτοπίζεται σε φυλακή των Αθηνών. Όταν 10 μήνες μετά αποφυλακίζεται και επιστρέφει στη Ζάκυνθο, η ιταλική κατοχή έχει αντικατασταθεί από τη γερμανική, με την παράδοση της Ιταλίας στους συμμάχους. Η «ώρα της αλήθειας» φθάνει τον Δεκέμβριο του 1943, όταν ο δήμαρχος Καρρέρ εντέλλεται από τον φρούραρχο Πόουλ Μπέρενς και τον διοικητή του νησιού Αλφρεντ Λιτ να παραδώσει τον κατάλογο όλων των Εβραίων του νησιού εντός 72 ωρών. Προσφεύγει στον μητροπολίτη και μαζί μηχανεύονται τρόπους για να κερδηθεί χρόνος, ώστε οι Εβραίοι να μετατραπούν γρήγορα σε Χριστιανούς με ψευδή πιστοποιητικά, να κρυφτούν ή να φυγαδευθούν στα βουνά, στο πλευρό των ανταρτών, με τη συμπαράσταση των χριστιανών γειτόνων τους. Αντίθετα με την περίπτωση της Θεσσαλονίκης, όπου ο αρχираββίνος Κόρετζ ενέδωσε στις πιέσεις των Γερμανών και παρέδωσε τα αρχεία με καταστροφικές συνέπειες για τη μεγάλη εβραϊκή κοινότητα της πόλης, οι ταγοί της Ζακύνθου κατέστρωσαν ένα τολμηρό σχέδιο απόκρυψης των Εβραίων. Όταν η διαφυγή τους είχε εξασφαλισθεί, ο κατάλογος των Εβραίων της Ζακύνθου, που παραδόθηκε στους Γερμανούς, περιείχε μόνο δύο ονόματα, του μητροπολίτη Χρυσόστομου και του δημάρχου Καρρέρ. Ταυτόχρονα ο Χρυσόστομος με προσωπική επιστολή του στον Χίτλερ ζητούσε να εξαιρεθεί η εβραϊκή κοινότητα της Ζακύνθου από τον διωγμό, προσωπικά εγγυώμενος ότι τα μέλη της ήταν φιλήσυχοι πολίτες. Φαίνεται ότι η έκκληση αυτή εισακούστηκε, γιατί η διαταγή του Γενικού Αρχηγείου ανακλήθηκε, χωρίς πάντως οι Εβραίοι να εγκαταλείψουν τα κρησφύγετά τους, μέχρι την απελευθέρωση του νησιού τον Σεπτέμβριο του 1944.

Ο σεισμός και η βοήθεια

Ο καταστροφικός σεισμός του 1953 ισοπέδωσε τη Ζάκυνθο, κατέστρεψε τα αρχεία της και ουσιαστικά ανάγκασε και τους τελευταίους Εβραίους, που δεν είχαν ήδη μεταναστεύσει στο Ισραήλ μετά τον πόλεμο, να εγκαταλείψουν σταδιακά το νησί, χωρίς όμως ποτέ να ξεχάσουν τις πράξεις ηρωισμού και ανθρωπιάς. Το πρώτο ξένο πλοίο με βοήθεια προς τους σεισμοπαθείς προερχόταν από το Ισραήλ σε ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη σωτηρία των Εβραίων της Ζακύνθου μία δεκαετία νωρίτερα. Η προσφορά του Χρυσόστομου και του Καρρέρ αναγνωρίστηκε επίσημα το 1978, όταν ανακηρύχθηκαν «Δίκαιοι των Εθνών» από το ίδρυμα Γιαντ Βασέμ της Ιερουσαλήμ, φωτεινά ονόματα στην τιμητική λίστα των 321 Ελλήνων που έχουν κατά καιρούς τιμηθεί για πράξεις αυτοθυσίας προς τους Εβραίους συνανθρώπους τους στις μαύρες ημέρες του

Ολοκαυτώματος.

Για τον συγγραφέα «το θαύμα της Ζακύνθου» συνετελέσθη, γιατί επικράτησαν οι αξίες της ηθικής, της ατομικής ευθύνης και της ανθρώπινης αλληλεγγύης. Ο μητροπολίτης Χρυσόστομος, ο δήμαρχος Καρρέρ και

οι κάτοικοι του νησιού, καθώς και ο Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, ο αρχηγός της Αστυνομίας

Ingratitude traitors slandering innocent hostages

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 00:51 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 01:02

Αγγελος Εβερετ και πολλοί άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι σε άλλα μέρη της Ελλάδας, έκαναν μια συνειδητή επιλογή, αποφάσισαν να μην αδιαφορήσουν για την τύχη των συνανθρώπων τους και να σώσουν ζωές, αφηφώντας το τεράστιο προσωπικό κόστος που επωμιζονταν. Καθώς τον Μάιο συμπληρώθηκαν 70 χρόνια από τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η προσήλωση σ' αυτές τις αρχές αξίζει να διδάσκεται στα σχολεία ως πηγή έμπνευσης και παράδειγμα προς μίμηση.

[www.kathimerini.gr/832170/article/politismos/vivlio/to-8ayma-ths-zakyhn8oy]

World War II casualties of Greece

Population: 7.2 m, military deaths: 35,100, civilian deaths due to military activities: 171,800, civilian deaths due to famine/diseases: 450,000, Total deaths: 650,000 (9% of population)

[
https://en.wikipedia.org/wiki/World_War_II_casualties
]

Recently, I was reading an article, originated from an Internet site which seems like, systematically, remaining friendly towards the colonial Interests that, according to my subjective and arbitrary interpretation, was trying to "clean" the, sixty years long, unprovoked colonial atrocities, against the innocent Greek civilians, by attributing those atrocities to an imaginary, supposedly ongoing "religious war".

If, my interpretation is, actually, correct then, my answer to the colonialists follows.

Greece's decisive participation to the World War II made possible for both, the British civilians, as well as, the Israeli civilians, to exist today. For this participation Greece sacrificed 650,000 Greek civilians, meaning, the 9% of her population.

During this awful War Greece taught actively the religious tolerance by having her Zakythos island's inhabitants, willingly, risking their own sacred and invaluable lives in order to rescue the, foreign religious, Jewish fellow human beings.

In return for these noble support, the colonialists repaid the Greek Nation, by fabricating the dirty Greek "civil war"; by committed inhumane experiments on Greek, involuntary "guinea pigs"; by committing human harvesting (smuggling of organs/tissues) on involuntary, kids/adults Greeks; by destroying innumerable Greek citizens/families due to political reasons; by torturing and/or hostage-taking of legitimate Greek political dissidents; by totally destroying Greece's National economy and Administration infrastructure in order to cover up the evidences of the colonial atrocities.

This is, on behalf of the colonialists, a mere treason; and not a "religious war"; and in any

Ingratitude traitors slandering innocent hostages

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 00:51 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 17 Φεβρουάριος 2018 01:02

case, hostages are hostages and not supposed, religious warriors.

The colonialists resort to false excuses because they do not have the courage to, either, admit the true reasons of their misdeeds, as well as, to face those true reasons.

The addiction to the narcotics, despite if this addiction is being embedded or not, to any kind of rituals, leads to the individual's inability to remain self-sufficient in all domains (social, professional, mental, emotional, etc.).

The colonialists' civilization embeds the obligatory consumption of narcotics.

The colonialists' economic, and otherwise, survival depends upon the other Nations' efforts.

The colonialists have no other means to unethically exploit the other Nations' efforts than, to exercise piracy, of various kinds, against them.

The colonialists' false rationalizations, by which they, hopelessly, try to "clean" their misdeeds, convince no one.

If, the colonialists wish to become men of honor, like the Germans and the Greeks, they must stop propagating nonsenses; they must terminate their insane violence; they must select an honest social entity for becoming their guide towards higher civilization; they must they stop having, war, as the one and only, issue in their minds; and they must start being cooperative.

All those childish false excuses makes the contemporary colonialism even more unbearable.

Christos Boumpoulis

economist